

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettu lakia. Pienet ja keski-suuret yritykset voisivat tehdä verotuksessa korotetut poistot myös vuosina 1999 ja 2000 tekemiensä investointien hankintamenoista. Kolmena ensimmäisenä verovuonna poiston enimmäismäärä olisi säännönmukainen poisto korotettuna 50 prosentilla. Lakiin ehdotetaan lisäksi otettavaksi Euroopan yhteisöjen valtiontukisäännöksistä johtuvat rajoitukset.

Esitys liittyy valtion vuoden 1999 talous-arvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1999 alusta. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa. Euroopan yhteisöjen valtiontukisäännöksistä johtuvia rajoituksia sovellettaisiin kuitenkin jo verovuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain (1262/1993) mukaan kehitysalueelle perustetun tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen käyttöomaisuuden hankintameno saadaan vähentää verotuksessa säännönmukaisia poistoja suuremmin poistoin. Uuden tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen lisäksi veronhuojennus koskee myös tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen merkittävää uudistamista ja laajentamista. Korotettu poisto voidaan tehdä omaisuuden käyttöönottovuonna ja kahtena sitä seuraavana vuonna. Näinä vuosina vähennettävän poiston enimmäismäärä on elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968) säädetyn poiston enimmäismäärä korotettuna 50 prosentilla. Lakia sovelletaan investointeihin, jotka tapahtuvat alueiden kehittämisestä annetun lain (1135/1993) nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä määritellyllä kehitysalueen ensimmäisellä tai toisella tukialueella (valtioneuvoston päätös kehitysalueesta, sen tukialueista ja rakennemuutosalueesta, 1375/1997).

Kehitysalueelle tehtyjen investointien korotetuista poistoista annettua lakia muutettiin vuoden 1998 alussa siten, että veronhuojennukseen ovat oikeutettuja vain kehitysalueella toimivat pienet ja keski-suuret yritykset. Pienenä tai keski-suurena yrityksenä pidetään yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä ja jonka liikevaihto on enintään 120 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma on enintään 60 miljoonaa markkaa. Lisäksi tulee täyttyä laissa säädetty yrityksen riippumattomuutta ja pienistä tai keski-suurista yrityksistä muodostettuja ryhmittämiä koskevat ehdot.

Kun hallituksen esitys laiksi kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta (HE 120/1997 vp) annettiin eduskunnalle, veronhuojennuksen jatkamisesta tehtiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (*EY:n perustamissopimus*) 93 artiklan 3 kohdan mukainen ilmoitus komissiolle. Hallituksen esityksen perusteluissa arvioitiin, että ehdotettu veronhuojennus olisi ilmeisesti hyväksyttävissä Euroopan yhteisön (EY) valtiontukisäännösten nojalla. Kannanotto perustui siihen, että kehitysalueiden veronhuojennukses-

ta oli jo aikaisemmin tehty ilmoitus EFTAn valvontaviranomaiselle ja lisäksi asianmukaiset vuosi-ilmoitukset komissiolle. Kumpikaan näistä tahoista ei ollut missään vaiheessa tehnyt huomautuksia tuen suhteen. Lain soveltamisaikaa jatkettaessa tuen saajien piiriä vielä rajoitettiin koskemaan vain pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

Korotettujen poistojen jatkamista koskevan lain hyväksymisen jälkeen kävi ilmi, että komissio ei mahdollisesti tule pitämään tukea kaikilta osin yhteismarkkinoille soveltuvana. Komissio katsoo 7 päivänä elokuuta 1998 lähettämässään kirjeessä, että järjestelmä on sellaisenaan EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan vastainen. Komission mukaan lain muutos on tarpeen, jotta valtion tukien kannalta niin kutsutut herkät toimialat voitaisiin sulkea tukijärjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle. Muiden kuin herkkien alojen osalta komissio on päättänyt olla vastustamatta järjestelmän soveltamista. Komissio on päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tutkintamenettelyn Suomea vastaan herkkien alojen osalta. Tutkintamenettelyä on selvitetty lähemmin alajaksossa 5.2. Komissio on lisäksi kehottanut Suomen viranomaisia ilmoittamaan tuensaajayrityksille viipymättä valvontamenettelyn aloittamisesta sekä siitä, että ne voivat joutua maksamaan laittomasti saamansa tuen takaisin.

Komissiolle 7 päivänä syyskuuta 1998 toimitetussa Suomen vastauksessa todetaan, että kehitysalueelle tehtävien investointien korotettuja poistoja koskevaa järjestelmää aiotaan jatkaa siten, että järjestelmä koskisi myös vuosina 1999 ja 2000 tehtäviä investointeja. Valtion tuen kannalta herkät alat on tässä yhteydessä tarkoitus sulkea pois tuen piiristä. Vastauksessa ilmoitetaan edelleen, että tarkoituksena on esittää rajoitusten säätämistä takautuvasti koskemaan myös vuonna 1998 tehtyjä investointeja. Lisäksi todetaan, että Suomen viranomaiset tulevat ilmoittamaan tuensaajayrityksille tehokkaasti mahdollisesta tuen takaisinperinnästä ja lainmuutoksesta.

2. Ehdotetut muutokset

Kehitysalueelle tehtävien investointien edistämiseksi veronhuojennusta ehdotetaan jatkettavaksi siten, että pienet ja keskisuuret yritykset saisivat tehdä korotetut poistot myös verovuosina 1999 ja 2000 tekemistään

investoinneista. Irtaimen käyttöomaisuuden enimmäispoisto olisi tällöin kolmena ensimmäisenä vuonna 25 prosentin sijasta 37,5 prosenttia ja tuotantorakennuksen poisto 7 prosentin sijaan 10,5 prosenttia. Pienen ja keskisuuren yrityksen määritelmä säilyisi ennallaan, sillä myönnettävän tuen määrää ei ole tarkoitus lisätä.

EY:n valtiontukia koskevien säännösten johdosta lain soveltamisalaa ehdotetaan rajoitettavaksi siten, että tukea ei myönnettäisi toimialoille, joille annettavat tuet ovat EY:n perustamissopimuksen mukaan kiellettyjä tai joihin liittyy erityisiä rajoituksia (herkät alat). Tällaisia ovat alat, joihin sovelletaan Euroopan unionin piirissä määritettyä omaa erityistä politiikkaa tai joiden osalta on vahvistettu noudatettavaksi erityistä valvontaa. Ensiksi mainittuja aloja ovat lähinnä maatalous, kalastus ja liikenne sekä teräksen ja eräiden terästuotteiden valmistus. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvat alat, joiden osalta komissio on katsonut olevan syytä alan herkin markkinatilanteen tai muun vastaavan syyn vuoksi noudattaa tavanomaista yksityiskohtaisempaa valvontaa. Tällaisia aloja ovat lähinnä moottoriajoneuvojen ja niiden osien sekä synteettisten kuitujen valmistus.

Koska verolakia sovelletaan sellaisenaan kaikissa lain piiriin kuuluvissa tapauksissa, herkkiin aloihin liittyviä kieltoja ja rajoituksia ei voida ottaa huomioon yksittäisiä investointeja arvioitaessa, vaan toimialat olisi suljettava kokonaisuudessaan veronhuojennuksen ulkopuolelle. Tästä syystä ehdotetaan säädettäväksi, että verotukea ei myönnettäisi investointeihin, jotka kohdistuvat maataloustuotteiden, teräksen ja teräsputkien, autojen ja auton osien tai tekokuitujen valmistukseen. Mainituilla toimialoilla tarkoitettaisiin Tilastokeskuksen toimialaluokitus 1995:ssä määritettyjä kyseisiä toimialoja. Tilastokeskuksen vahvistama toimialaluokitus perustuu EY:n toimialaluokitusstandardiin (NACE Rev. 1). Veronhuojennuksen ulkopuolelle jäävien toimialojen määrittäminen tapahtuisi tällöin siten, että

— maataloustuotteiden valmistuksella tarkoitettaisiin toimialaluokituksen kohdassa DA tarkoitettua elintarvikkeiden, juomien ja tupakan valmistusta,

— teräksen ja teräsputkien valmistuksella tarkoitettaisiin toimialaluokituksen kohdissa 271 ja 272 tarkoitettua teräksen ja teräsputkien valmistusta,

— autojen ja auton osien valmistuksella

tarkoitettaisiin toimialaluokituksen kohdissa 341-343 tarkoitettua auton, auton korien sekä autonosien ja -moottorien valmistusta ja — tekokuittujen valmistuksella tarkoitettaisiin toimialaluokituksen kohdassa 247 tarkoitettua tekokuittujen valmistusta.

Herkkien alojen sulkemiseksi pois tuen piiristä ehdotetaan lisäksi muutettavaksi lakiin sisältyvää tuotantolaitoksen määritelmää siten, että tuotantolaitoksena ei enää pidettäisi lain 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua kauppapuutarhaa, taimitarhaa, turkis- tarhaa, kalastustoimintaa eikä kalanviljelylaitosta.

Valtiontuen kannalta herkkiä toimialoja koskevat rajoitukset ehdotetaan säädettäväksi takautuviksi siten, että rajoituksia sovellettaisiin jo vuonna 1998 tehtäviin investointeihin. Kuten edellä on esitetty, komissio on katsonut, että Suomessa voimassa oleva veronhuojennus on herkkien alojen osalta EY:n perustamissopimuksen vastainen. Nykyisessä tilanteessa voidaan myös katsoa, ettei lain tarkoitus kehitysalueella tapahtuvien investointien edistämisestä herkillä aloilla toimivien yritysten osalta enää toteudu. Jos lakia ei muuteta, yritykset saattavat joutua maksamaan laittomasti saamansa tuen korkoineen takaisin. Yrityksille tullaan hallituksen esityksen antamisen jälkeen ilmoittamaan verohallituksen tiedotteella ehdotetusta lain muutoksesta ja siitä, että jos lakia ei muuteta, ne saattavat joutua maksamaan tuen takaisin.

Euroopan unionin nykyinen alue- ja rakennepolitiikan ohjelmakausi päättyy vuoden 1999 lopussa. Parhailleen käydään Agenda 2000 -ehdotuksen perusteella jäsenmaiden välisiä neuvotteluja uuden ohjelmakauden 2000—2006 alue- ja rakennepolitiikan sisällöstä. Jos tukialuemäärittelyä muutetaan Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan uudistamisen johdosta, muutokset tulevat lain 1 §:n 2 momentin viittaussäännöksen johdosta koskemaan sellaisenaan myös veronhuojennuksen alueellista sovellettavuutta.

3. Esityksen vaikutukset

Ehdotuksen arvioidaan lisäävän vuonna 1999 veronhuojennukseen oikeutettujen yritysten poistoja 160 miljoonalla markalla. Poistojen lisääntyminen merkitsisi veron tuoton alenemista noin 45 miljoonalla markalla vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa. Valtion osuus veron tuoton vähenemisestä olisi noin 26 miljoonaa markkaa, kuntien

osuus 18 miljoonaa markkaa ja seurakuntien osuus vajaat miljoona markkaa. Vuonna 2000 veron tuoton väheneminen olisi vastaavasti 61 miljoonaa markkaa. Etupainoisten poistojen vähentäminen verotuksessa aiheuttaa vastaavasti poistojen pienenemisen myöhemmin vuosina. Ehdotuksen johdosta yritysten verotuksen lykkääntymisestä korkohyötynä saama etu on arviolta 40 miljoonaa markkaa. Verotuen vaikuttavuutta aluepoliittisena ohjauskeinona on vaikea arvioida.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunnot kauppa- ja teollisuusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä ja verohallitukselta. Lausunnoissa esitetyt kannanotot on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon esitystä laadittaessa.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikoja

5.1. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

5.2. Riippuvuus kansainvälisistä sopimuksista

EY:n valtiontukea koskevat säännökset perustuvat EY:n perustamissopimuksen 92-94 artiklaan. Lisäksi on eräiden alojen tukia koskevia erityissäännöksiä. Perustamissopimuksen 92 artiklan mukaan valtiontuki, joka voi vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, on yhteisöoikeuden vastainen. Tukitoimen käsitteeseen voi sisältyä myös yrityksille myönnettävä veronhuojennus.

Investointien korotettuja poistoja koskeva ohjelma on EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, sillä se suosii määrättyillä alueilla sijaitsevia yrityksiä. Kyseinen tuki on investointitukea pk-yritysten valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisessa merkityksessä (EYVL C 213, 23.7.1996). Kuten aikaisemmin on mainittu, komissio on katsonut, että voimassa oleva kehitysalueiden veronhuojennustukijärjestelmä noudattaa yhteisöjen valtiontukia koskevia suuntaviivoja eikä komis-

sio ole vastustanut järjestelmää muiden kuin herkkien alojen osalta. Viimeksi mainittujen alojen osalta komissio on käynnistänyt Suomea vastaan tutkintamenettelyn. Menettelyyn liittyen komissio julkaisee Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ilmoituksen tutkimusten käynnistämisestä. Jäsenvaltiolle, edunsaajayrityksille ja muille, joita asia koskee, varataan tällöin tilaisuus esittää mielipiteensä asiasta. Jos komissio tämän jälkeen katsoo, että tukitoimi on laitton, sillä on oikeus velvoittaa jäsenvaltio perimään takaisin virheellisesti, ilman komission lopullista hyväksyntää myönnetty tuki. Jos komission päätöstä ei noudateta, komissio tai toinen jäsenvaltio voi viedä asian ilman lisätoimenpiteitä suoraan yhteisön tuomioistuimeen.

Ehdotuksen mukaan herkillä aloilla tehtävät investoinnit eivät enää olisi veronhuojennuksen piirissä. Rajoitukset ehdotetaan koskeaan myös vuonna 1998 tehtyjä investointeja. Veronhuojennuksen voitaneen tällöin katsoa olevan perustamissopimuksen valtiontukisäännösten mukainen. Ehdotettu tuki ilmoitetaan EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle hallituksen esityksen antamisen yhteydessä. Tukea ei tulisi saattaa voimaan ennen komission lopullista päätöstä tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

Verotukien hyväksyttävyyttä arvioidaan Euroopan unionin piirissä nykyisin korostusti myös verokilpailun näkökulmasta. Verokilpailua koskevat kysymykset ovat olleet keskeisesti esillä jäsenmaiden valtiovarainministereistä koostuvassa ECOFIN-neuvostossa. ECOFIN-neuvosto on antanut asiasta joulukuussa 1997 päätöslauselman, jossa jäsenvaltiot ovat hyväksyneet menettelysäännöt (Code of Conduct) haitallisen verokilpailun estämiseksi. Tavoitteena on vähentää yhteisön alueella esiintyviä vääristymiä, estää huomattavia verotulojen menetyksiä sekä suunnata verotuksen rakenne työllisyyttä suosivampaan suuntaan. Menettelysääntöjen toimeenpanoa varten on perustettu työryhmä

(The Code of Conduct Group), jonka työ on käynnistynyt 8 päivänä toukokuuta 1998. Ensi vaiheessa jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle niistä verotustoimenpiteistään, jotka saattavat kuulua haitallisen verokilpailun piiriin. Jäsenvaltiot ovat lisäksi sitoutuneet pidättymään uusien, haitallisten toimenpiteiden käyttöönotosta sekä tarkistamaan tarvittaessa nykyistä lainsäädäntöään. Näitä toimenpiteitä arvioidaan Code of Conduct -seurantaryhmässä niin sanotun tarkistusmenettelyn avulla, johon liittyy asiaankuuluvien tietojen antaminen ja haitallisten toimenpiteiden arviointi. Komissio on puolestaan sitoutunut julkistamaan suuntaviivat valtiontukisäännösten soveltamiselle yritysten välittömään verotukseen ja sitoutunut valvomaan kyseisten tukisäännösten soveltamista.

Yritysverotuksen Code of Conduct koskee kaikilla toimialoilla toimivia yrityksiä. Ehdotettu verotuki tullaan ilmoittamaan edellä mainitulle seurantaryhmälle.

Haitallisen verokilpailun estäminen on ollut esillä myös Taloudellisen kehityksen ja yhteistyön järjestön (OECD) piirissä. OECD:n jäsenvaltiot ovat huhtikuussa 1998 sitoutuneet pidättymään uusista, haitallisista verokilpailutoimista sekä poistamaan määrärajoissa vanhat, haitalliset toimet. Haitallista verokilpailua koskeva tarkastelu alkaa OECD:n piirissä syksyllä 1998.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa. Valtion tukien kannalta herkkiä toimialoja koskevia rajoituksia sovellettaisiin kuitenkin jo verovuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 32/1998, seuraavasti:

2 §

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2000 aikana tekee siinä tarkoitettun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Lakia ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on maataloustuotteiden jalostus taikka teräksen tai teräsputkien, autojen tai auton osien tai tekokuitujen valmistus.

3 §

Tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen määritelmä

Tässä laissa tuotantolaitoksella tarkoitetaan:

1) laitosta, joka teollisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita;

2) turvetuotantolaitosta, joka muodostaa maataloudesta erillisen liikkeen; ja

3) työliikettä, joka pääasiallisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2004 toimitettavissa verotuksissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 2 §:n 2 momentissa säädettyä toimialarajoitusta ja 3 §:n 1 momentin muutosta sovelletaan kuitenkin jo verovuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Jouko Skinnari

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 32/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuoden 1998 aikana *perustaa 1 momentissa säädetyllä tavalla uuden tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen taikka laajentaa kehitysalueella olevaa tuotantolaitostaan tai matkailuyritystään taikka uudistaa niiden koneistoa, laitteita tai kalustoa*. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä on pieni tai keskisuuri yritys.

3 §

Tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen määritelmä

Tässä laissa tuotantolaitoksella tarkoitetaan:

- 1) laitosta, joka teollisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita;
- 2) *kauppapuutarhaa, taimitarhaa, turkistarhaa, kalastustoimintaa, kalanviljelylaitosta* ja turvetuotantolaitosta, jos ne muodostavat maataloudesta erillisen liikkeen; sekä
- 3) työliikettä, joka pääasiallisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2000 aikana tekee siinä tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä *tarkoitettu* korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. *Lakia ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on maataloustuotteiden jalostus taikka teräksen tai teräsputkien, autojen tai auton osien tai tekokuitujen valmistus.*

3 §

Tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen määritelmä

Tässä laissa tuotantolaitoksella tarkoitetaan:

- 1) laitosta, joka teollisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita;
- 2) turvetuotantolaitosta, joka muodostaa maataloudesta erillisen liikkeen; ja
- 3) työliikettä, joka pääasiallisesti valmistaa tai jalostaa tuotteita.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2001
toimitettavissa verotuksissa.

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2004
toimitettavissa verotuksissa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

*Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran ve-
rovuodelta 1999 toimitettavassa verotukses-
sa.*

*Lain 2 §:n 2 momentissa säädettyä toimi-
alarajoitusta ja 3 §:n 1 momentin muutosta
sovelletaan kuitenkin jo verovuodelta 1998
toimitettavassa verotuksessa.*
